

Hoe vanzelfsprekend is democratie nog?

Prinsjesdag is het feest van de democratie. Democratie, waar mensen in veel landen van dromen en hun nek voor uitsteken. Zo zien wij deze zomer in Hongkong massale betogingen om democratische waarden te behouden.

In Nederland, waar we dit jaar 100 jaar actief vrouwenkiesrecht vieren, vinden we leven met en vanuit democratische waarden 'normaal'. Maar, wat zijn die waarden? Hoe vanzelfsprekend zijn ze nog? En wat hebben we er voor over om ze te beschermen?

Wat ik heb gezien is dat behoud van democratie begint met zelf verantwoordelijkheid nemen en samenwerking zoeken in plaats van fragmentatie. Ook in Leusden, in ons leven van alledag, trekken we ons vaak terug in ons eigen leven, onze eigen bubbel, en ons eigen gelijk. De kracht van democratie is juist dat wij, 'demos', het volk het voor het zeggen hebben. Grondslag daaronder is, het gezamenlijk oplossingen zoeken voor problemen.

Ik ben hierover positief gestemd. Net als in Hongkong zie ik horizontale structuren, mensen die zich organiseren rond een onderwerp, bijvoorbeeld Voedselbank of iets dat met duurzaamheid te maken heeft. Democratie krijgt hierdoor nieuw elan. Burgerdemocratie.

Kathleen Ferrier (1957) was van 2002 tot 2012 Tweede Kamerlid namens het CDA, met als portefeuille o.a. internationale samenwerking, onderwijs, gezondheidszorg en sociale zaken. De afgelopen jaren werkte ze in China en Zuidoost-Azië, waar ze als docent politiek en mensenrechten bij verschillende universiteiten is betrokken, waaronder de Aziatische Universiteit voor Vrouwen in Bangladesh. Recentelijk is zij aangesteld als voorzitter van de nationale UNESCO-commissie.

Foto Verhoeff, Leusden